

надлежѣтъ на хърватска-та земя или Кроація, както са-каза по горѣ (§ 4.)

Древни-тѣ глаголскы паметници, като що сѣ малобройны и особито важны за изучванье-то на старобългарскыя языкѣ, и интересны за новобългарска-та ни възраждвана писменность, представятъ-са тукъ напълно единъ по единъ.

I. *Ассеманіево явангеліе*, въ ватиканска-та библиотека въ Римъ. Тъзи пергаменна рѣкопись, въ четвъртина листъ, има сичко-то 159 листа; писана ѣ, както са-види отъ смѣтка-та на светци-тѣ въ синаксаря и отъ показванье-то на мѣсечна-та дневна дължина, дѣ-годѣ въ Македонія. I. С. Ассеманій, въ 1736 г. во време-то на пътуванье-то си въ Ливанъ, купилъ ѣ въ Иерусалимъ отъ православны мѣнасы, и за туй тя са-зове *Евангеліе ассеманіево*. Въ него са-сѣдържавать чѣтенія-та на светы-тѣ явангелія за презъ цѣла година. по обреда на православна-та църква, отъ насха до велика-та сѣбота, споредъ реда, що ѣ назначенъ въ гръц. типикъ за недѣли-тѣ и сѣботы-тѣ и по старо-то явсевіево раздѣленіе текста на главы. Текстъ-тѣ на чѣтенія-та иде отъ 1-ый листъ до 112, календаръ-тѣ съ чѣтенія-та на паметъ-та на свети-тѣ — до 158-й лис.; на края на 159-й лис. стои приготвенъ на свещеника за служенье на литургія. Край-тѣ ѣ го нѣма, тѣй и единъ листъ слѣдъ 49-ый. Почъркъ-тѣ ѣ ѣ правиленъ, обляетъ, по-едъръ, не жели въ другы-тѣ глаголскы паметници; тя носи на себе-си знакове отъ дълбока древность, макаръ и сѣ съвършена точность да са-опредѣли комахай не ѣ